

Strahote zabluda tzv. medicinski potpomognute oplodnje

Obitelj

U nedjeljnom Večernjem listu od 12. travnja 2015. godine, na naslovnoj stranici, pod oznakom "Ekskluzivno", pročitah nadnaslov: "Makedonska klinika u koju hrle Hrvatice" i naslov "Mi stvaramo bebe po narudžbi", te podnaslov "Mogu se naručiti boja očiju djeteta, ten, rasa, izgled, krvna grupa...".

Nakon svega što vidjeh na 5 stranica Večernjega lista, sa slikama različitih, po izgledu krasnih beba, i razmišljajući kakva će biti životna sudbina te dječice i u kakvom će se naći psihičkom, duševnom i duhovnom stanju kroz svoj život, dugo u noći ne mogoh zaspati.

Proganjahu me misli, zar smo zaista u ovome svijetu dotle došli da, radi komercijalnih interesa, zlorabimo plemenitu znanost medicine i stvaramo farme za proizvodnju djece, kao da se radi o kunićima ili kućnim ljubimcima. Pitam sebe, kao i sve humane ljude, zar je najvažnija zarada i nekakvo ljudsko zadovoljstvo, a da se ne vodi nikakva briga kakve će psihičke traume imati ta djeca i sutra ljudi, koje nitko nije pitao prihvaćaju li oni takav frustrirajući svoj životni status i gdje su njihova ljudska prava?

Naime, u toj reportaži se govori o privatnoj klinici za takozvanu potpomognutu oplodnju, "Acibadem Sistina" u Skoplju, u kojoj djeluje više timova liječnika i drugih relevantnih stručnjaka, gdje oni za novčana sredstva nabavljaju muške i ženske zametne stanice iz cijeloga svijeta, a također i iz Makedonije, te bližih i daljih zemalja, te po narudžbi proizvode djecu po željama naručitelja.

Iako već čitav niz godina slušamo, čitamo i znamo o sličnim "dostignućima" današnje tobože znanosti, koja, bez ikakvih moralnih skrupula, ako se radi o materijalnim interesima, koristi sve biološke i tehnološke mogućnosti, ipak mi se stalno nameće, u odnosu na današnje čovječanstvo, ona rimska sintagma "Hannibal ante portas" - "Hanibal pred vratima (Rima)" ("Opasnost nam je pred vratima"), pa bih tu izreku za današnji svijet parafrazirala, i to ne "Satanas ante portas", već "In domus Satanus"!

U reportaži Večernjega lista kaže se da Makedonija po tome pitanju ima jedan od najliberalnijih zakona u Europi, a ja bih rekla i u svijetu. Prema tome zakonu, navodi se, dopuštene su sve donacije sperme, jajnih stanica, embrija, čuvanje zametaka, izvantjelesna oplodnja samohranih žena, posmrtna inseminacija, reimplantacija, a od prošle jeseni dopušteno je i surogat majčinstvo, tj. zamjensko majčinstvo. To sve je omogućilo i potaknulo prokreativni turizam, posebno žena iz bližih zemalja, ali i nekih puno razvijenijih i puno udaljenijih. Dakle, bitni su opet, naravno, komercijalni interesi siromašne Makedonije.

To se opravdava, a što se spominje i kod nas u Republici Hrvatskoj, gle cinizma, zbog loše

demografske situacije zemlje. Zaista, bilo bi smiješno, kad ne bi bilo tragično.

U klinici kažu da imaju uspjeha u trećini pokušaja, ako im je za vjerovati, a pokušavaju kod iste žene u više navrata. Koliko su ti postupci štetni za fizičko i psihičko zdravlje žene, a posredno i muškarca, te cijele obitelji, nije ih briga.

Odgovor na pitanje kako čovjek smije izigravati Boga i kakve sve to ima posljedice za sve sudionike, poznat je unaprijed.

Za prividan i dvojbenu uspjeh žrtvuju se tisuće odbačenih, zamrznutih i uništenih ljudskih bića u početku života.

Spominje se da u Makedoniji imaju takav zakon, i to baš uz konzervativnu državnu vlast, blisku, nevjerojatno, Makedonskoj pravoslavnoj Crkvi!

Također se u članku govori da najviše sperme nabavljaju iz skandinavskih zemalja, i da je ta opcija najviše tražena, te da te bebe zovu "Vikinzima".

Jajne stanice uzimaju najviše od studentica, za koje sumnjam da su dovoljno informirane, a pristaju na sve te rizike za svoje zdravlje, zbog hormonalne stimulacije jajnika, a i kasnije zbog psihičkih frustracija o svojoj nepoznatoj djeci i opterećenju tajnama u kasnijem braku, za novac od 380.- EU ili dvije prosječne plaće u Makedoniji. Tako plaćaju, nešto manje, i muškarcima za spermu. Kakvi su karakteri tih osoba, koje ne razmišljaju kakve će biti posljedice i gdje će biti posijana njihova djeca? Za surogat majčinstvo plaćaju 10 prosječnih plaća u Makedoniji. Kolike će žene slabe svijesti o posljedicama, psihičkim i fizičkim, na takve mogućnosti pristajati zbog materijalnih razloga, a kolike će na to tjerati i njihovi muškarci? Spominje se da je u blizini klinike veliko romsko naselje.

Zar nije važno koliko će ljudi kasnije biti psihički opterećeni, razmišljajući o svojoj nepoznatoj djeci i sudbini te djece? Nadalje, prema toj makedonskoj praksi, a tako je i u mnogim drugim takvim klinikama u svijetu, donori zametnih stanica, spermatozoida i jajnih stanica, mogu biti majka za kćer ili snahu, otac za kćer ili snahu, sestra za sestru i tako svak za svakoga. Kakve će biti posljedice i kakav kaos frustracija u glavama tih ljudi i te djece? To je strašno i nezamislivo!

Želja za djetetom

Svi znamo koliko je neodoljiva prirodna želja žene i muškarca za vlastitim djetetom, no ipak svi trebamo biti svjesni da ta želja ne mora biti ispunjena po svaku cijenu, te da nitko ne može imati pravo na dijete, jer je dijete osoba, a ne predmet ili kućni ljubimac. Ono je Božji dar.

Svatko treba na prvome mjestu imati interes i pravo djeteta, njegovu dobrobit, a ne svoje umišljeno zadovoljstvo.

Dijete treba biti voljeno sveobuhvatnom, stvaralačkom i produktivnom ljubavlju, koja znači znanje, poštovanje, brigu i odgovornost za buduće dijete, u njegovu vlastitu interesu, kako bi, kao osoba, bilo sretno i stabilno.

Znamo da je najbolje za dijete da ima vlastitoga poznatog biološkog oca i biološku majku, koji će ga voljeti i odgajati bez opterećenja raznim tajnama, koje ono ne bi smjelo znati.

Svaka ljudska osoba želi voljeti i biti voljena i želi poznavati svoj pravi identitet, svoje korijene i svoju pripadnost, radi svoje psihičke, psihološke, duhovne i duševne, pa tako i tjelesne stabilnosti, a time i cjelokupnog svoga zdravlja.

U današnje vrijeme, na žalost, velik je broj neplodnih brakova, zbog raznih razloga. Najčešće, iako ne uvijek, zbog neurednog i preranog spolnoga života, promiskuiteta, slobodnog i nepromišljenog spolnog ponašanja, ranijih namjernih pobačaja i zdravstvenih tjelesnih i psihičkih posljedica, kako kod žena, tako i kod muškaraca. Stoga je zaista, za očuvanje zdravlja, najvažnije preventivno voditi brigu i odgovorno se ponašati, u skladu sa moralnim načelima, kako prije braka, tako i u braku.

Apsolutno je moguće, uz zdravi odgoj od najranije dobi, svoj spolni nagon držati pod kontrolom, za svoje dobro, dobro svoga budućega bračnog druga, svoga potomstva i cijeloga društva.

Neplodnost je moguće daleko uspješnije liječiti prirodnim i medicinski konzervativnim načinima, nego je pokušati rješavati zdravstveno, moralno i psihički štetnim umjetnim oplodnjama.

Upitajmo se samo i razmišljajmo kako će se osjećati dijete nastalo u medicinski potpomognutoj oplodnji, a koje ne zna tko mu je biološki otac ili majka i koliko čezne da to sazna, a na što ima i prirodno i zakonsko pravo. Kako se osjeća kad sazna da te osobe ne mare za njega ili kakav će kaos nastati u njegovoj psihi kad sazna da je začeto zametnim stanicama onih koje smatra bakom ili djedom, a oni su mu zapravo majka ili otac, a zakonska majka mu je možda biološki sestra, a zakonski otac biološki brat? Kaos i strahota, zaista!

Jedino mu preostaje Božja ljubav i milosrđe, jer smo svi Božja djeca i po Bogu braća i sestre i Bog nas sigurno ljubi, bez obzira kako smo, zbog ljudske zabludjele slobodne volje, začeti.

No, treba uvjeta i vremena spoznati Božju ljubav, koja obuhvaća i sve sudionike u stvaranju nepotrebnoga kaosa i pakla u dušama ljudi, ali je potrebna spoznaja i pravo obraćenje svih onih koji su za taj nered i kaos odgovorni.

Zato se molimo, jer je sigurno, kako znamo, "Božje milosrđe veće nego naše sve krivine, Božja ljubav pustit neće skrušen grješnik da pogine"!

Bože, donesi mir i radost svoje ljubavi u duše sve djece i mladih, bez obzira kako su začeti! Sačuvaj živote sve začete djece i rasvijetli razum, te pomozli ljudima da se sva djeca začinju na prirodni način, u Božjoj i ljudskoj sustavateljskoj ljubavi i stabilnome braku svojih roditelja, te da se odgajaju u takvome duhu, uz ljubav svojih roditelja, majki, očeva i cijeloga društva u kojem živimo!

Dr. Ružica Čavar

Share

0

Template Design © Joomla Templates | GavickPro. All rights reserved.